

stemmelse. Men hvis vi berøver Restaurationer, Bagerier og Konditorier det Kvantum, som de arbejder med, saa medvirker vi til noget andet, nemlig til at ødelægge en Række Virksomheder og til at fremkalde Arbejdsløshed i en ny Række store Bedrifter, og det er dette, man for enhver Pris maa undgaa.

Men dernæst er Forestillingen om, hvad der kunde vindes for Befolkningen i Almindelighed ved at unddrage disse Virksomheder noget af de Kvantiteter, de for Øjeblikket har, ganske fejlagtig. Den nuværende Rationering af Smør til Befolkningen kræver 15'000 Dritler om Ugen; til Restaurationer, Bagerier og Konditorier skulde der kunne ydes ca. 3'000 Dritler om Ugen. Hvis man tænkte sig Muligheden af at presse disse i Forvejen stærkt rationerede Virksomheder ned til Halvparten af dette Forbrug, vilde der indvindes højst 1'500 Dritler om Ugen. Det vil sige $\frac{1}{10}$ af, hvad der gives til Befolkningen gennem Rationeringen, og det vil igen sige, at man derigennem kunde forøge hvert Individets Ration med 25 g, fra 250 til 275 g. Jeg tror, det vilde være for dyrt betalt for hele vort Samfund, hvis man for at forøge den individuelle Ration fra 250 til 275 g vilde fremkalde en forøget Arbejdsløshed i hele den store Virksomhed, som jeg her har skildret, og som i Forvejen er meget vanskeligt stillet.

Det har derfor været nødvendigt, naar Flæsket skulde erstattes, at vende sig til Kødet og søge at skaffe Erstatning derigennem. Og siden den 10. April, da Indenrigsministeriet anmodede det staaende Landbrugsudvalg om at overveje dette Spørgsmaal, har der været ført en Række Forhandlinger om Kødordningen, og det er Resultatet heraf, jeg skal have den Ære at forelægge. I Forhandlingerne har deltaget Repræsentanter for det staaende Landbrugsudvalg, for den overordentlige Kommission, for Ernæringsraadet, for Kødudvalget, Udvalget for de eksportberettigede Svineslagterier samt Slagterne, alle under Ledelse af det staaende Landbrugsudvalgs Formand. Der er til mig fremkommet et Forslag fra dette kombinerede Udvalg, hvorefter alle Medlemmer er enige om en Række væsentlige Punkter, medens et enkelt Medlem af dette Ting, Folketingsmanden for Rønne (Hauge), paa nogle enkelte Punkter har taget Afstand, har paapeget visse Farer, som i øvrigt ogsaa andre Medlemmer af Udvalget har haft Øje for, og som ogsaa jeg maa tillægge adskillig Vægt og derfor i Lovforslaget delvis har taget Hensyn til.

Lovforslaget, som det her foreligger, gaar imidlertid ud paa at søge en almindelig Bemyndigelse til at træffe de fornødne Foranstaltninger, navnlig den finansielle Hjemmel dertil, og skildrer de Forudsætninger, under hvilke Ordningen tænkes iværksat. Ordningen, saaledes som den er skitseret af Udvalget, gaar ud paa, at der til Hjemmemarkedets Forsyning ved Køb af Kreaturer ikke maa betales mere end en vis Overpris ud over den Pris, som betales for Kød til Eksport. Man vil vel som usagkyndig øjeblikkelig studse ved denne Bestemmelse om, at der til Hjemmemarkedets Forsyning maa tages en Overpris ud over, hvad der betales for Kød til Eksport, idet den letkøbte Betragtning selvfølgelig vil være den: Lad hellere Udlandet betale Kødet højere, end det betales herhjemme. Men jeg tror, det fra alle Sider maa erkendes, at ved denne Handel vil den ekstragode Kvalitet af det Kvæg, der købes, og som selvfølgelig kræver den højere Pris, i Virkeligheden ofte frembringe det billigere Kød paa Markedet. Spørgsmaalet om, hvor høj en Overpris der maa tages ud over den højeste udenlandske Pris, har været Genstand for Uoverensstemmelse indenfor Udvalget. Mange Medlemmer har ment, at man burde tillade en Pris af 40 Øre pr. kg levende Vægt ud over Eksportprisen, andre har ment, at 20 Øre var det højeste. Jeg mener ikke at turde tilraade Rigsdagen at skabe denne Ordning under Forudsætning af en højere Overpris end 20 Øre pr. kg levende Vægt. Det er dernæst Meningen, at hele det indenlandske Salg, baade Salget af Kreaturer fra Producenten og senere Salget af Kødet, skal ske under en vidtdreven Kontrol. Kvæget skal klassificeres efter Slagtingen i tre Klasser efter Kvaliteten til forskellige Priser stemmende med Eksportprisen plus den tilladte Overpris, og det saaledes klassificerede Kød skal sælges af dertil autoriserede Slagtere. Det vil sige, at enhver Slagter, som ønsker at sælge Kød efter denne Ordning, altsaa med Ret til at sælge Kød til Erstatning for Flæsk, skal lade sig autorisere og indgaa paa en Række Forpligtelser med Hensyn til hele sin Forretning. Han skal forpligte sig til ikke at tage større Avance af de af ham solgte Varer, end at han i det højeste ved sin Slagterforretning har en Avance af 15 pCt. paa Varerne. Han skal forpligte sig til eventuelt at udskære Kødet paa en nærmere angiven Maade, endvidere til at meddele nogle Udvalg, som tænkes